DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 10 stycznia 1938 r.

Nr 1

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

1

USTAWA

z dnia 4 stycznia 1938 r.

o konwersji $6^1/_2$% pożyczki zagranicznej.

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do przeprowadzenia konwersji obligacyj $6^1/_2$% pożyczki zagranicznej, wypuszczonych na podstawie art. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 46) w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki w złocie, na obligacje w dolarach Stanów Zjednoczonych Ameryki, oprocentowane na $4^1/_4$% w stosunku rocznym, i do wypuszczenia w tym celu takich obligacyj („The Republic of Poland $4^1/_4$% External Secured Sinking Fund Dollar Bond Loan, due October 1,1965").

(2) Przeprowadzenie konwersji nastąpi na warunkach i w terminie, ustalonych w umowie lub w umowach, które Minister Skarbu zawrze z posiadaczami obligacyj $6^1/_2$% pożyczki zagranicznej i z dzierżawcą Państwowego Monopolu Zapałczanego.

Art. 2. Wysokość emisji pożyczki, wypuszczonej na podstawie art. 1 ust. (1) ustawy niniejszej, nie może być wyższa od nieumorzonej części $6^1/_2$% pożyczki zagranicznej, wynoszącej 30.770.205,01 dolarów Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Art. 3. (1) Wszystkie warunki emisji, ustalone dla $6^1/_2$% pożyczki zagranicznej w umowach, zawartych przez Ministra Skarbu na podstawie art. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 46), z wyłączeniem oprocentowania wysokości rat amortyzacyjnych i waluty, stosuje się również do pożyczki, wypuszczonej na podstawie art. 1 ust. (1) ustawy niniejszej. W szczególności niezmienione zostają warunki, dotyczące zabezpieczenia pożyczki na wszelkich dochodach i wpływach, które Skarb Państwa otrzymuje od dzierżawcy Państwowego Monopolu Zapałczanego, terminów płatności rat odsetkowych i amortyzacyjnych oraz terminu spłaty pożyczki.

(2) Ministrowi Skarbu służy jednak prawo zmiany sposobu zabezpieczenia pożyczki, jak również prawo ustanowienia dodatkowego zabezpieczenia na innych dochodach państwowych na przypadek, gdyby dochody i wpływy z Państwowego Monopolu Zapałczanego okazały się niewystarczające na zabezpieczenie spłat pożyczki. Dodatkowe zabezpieczenie może być udzielone tylko w granicach rzeczywistej potrzeby pełnego zabezpieczenia rat pożyczki.

Art. 4. Obligacje i kupony pożyczki, wypuszczonej na podstawie art. 1 ust. (1), oraz umowy, wymienione w art. 1 ust. (2), wolne są od wszelkich państwowych i samorządowych podatków, stempli, opłat i innych należności, zarówno już obowiązujących w Polsce, jak i tych, które mogą być w przyszłości wprowadzone.

Art. 5. Fundusze na spłatę rat odsetkowych i amortyzacyjnych pożyczki, wypuszczonej na podstawie art. 1 ust. (1), przekazywane będą do miejsca lub miejsc ich płatności za granicą.

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1938 r. Nr 1, poz. 1).

2

USTAWA

z dnia 4 stycznia 1938 r.

o zmianie warunków dzierżawy Państwowego Monopolu Zapałczanego.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do wprowadzenia do dnia 1 lipca 1938 r. w granicach obowiązujących ustaw zmian w porozumieniu ze Spółką Akcyjną do Eksploatacji Państwowego Monopolu Zapałczanego w Polsce w umowie, zawartej z tą Spółką w dniu 17 listopada 1930 r. i wprowadzonej w życie na mocy art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 45) z prawem wprowadzenia w życie tych zmian z datą wsteczną.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Skarbu:

1) do przyznania dzierżawcy prawa swobodnego przekazywania za granicę walut i dewiz,

2) do wyrażenia zgody na uiszczanie przez dzierżawcę należności Skarbu Państwa z tytu-

łu opłaty monopolowej i ryczałtu podatkowego od zapałek oraz z tytułu dzierżawy Państwowego Monopolu Zapałczanego polskimi papierami wartościowymi na warunkach, które ustali Minister Skarbu do dnia 1 lipca 1938 r.

Art. 3. Przepis art. 18 ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym co do zwolnienia umowy dzierżawnej od opłat stemplowych ma zastosowanie również do jej późniejszych zmian.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1938 r. Nr 1, poz. 2).

3

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 29 grudnia 1937 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień porozumienia celnego z dnia 15 grudnia 1937 r. między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia celnego między Rzecząpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznych Republik Rad w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 15 grudnia 1937 r.

(2) Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza sie Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia 20 grudnia 1937 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1937 r. Nr 90, poz. 645).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 grudnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 3).

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH
Nr P. V/82/Sow/1/1/37

Warszawa, dnia 15 grudnia 1937 r.

Panie Chargé d'Affaires,

W związku z obustronnym dążeniem Rządów Rzeczypospolitej Polskiej i Związku Socjalistycznych Republik Rad do ułatwienia wzajemnych obrotów handlowych do czasu zawarcia pomiędzy obu Państwami szerszego układu w tym przedmiocie, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyznaje dla towarów przywożonych z terytorium Związku Socjalistycznych Republik Rad, pochodzenia sowieckiego, zniżki celne według załączonej listy na okres do dnia 31 marca 1938 r. włącznie.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, udzielając wspomnianych zniżek, ma na względzie dokonane przez Przedstawicieli Rządu Socjalistycznych Republik Rad oświadczenia, iż przywozowi towarów pochodzenia sowieckiego, umożliwionemu przez udzielenie powyższych zniżek cel-

nych, odpowiadać będzie dokonanie przez Stronę Sowiecką zakupów na terytorium Polski o wartości umożliwiającej pełne rozrachowanie się z tytułu wzajemnych obrotów.

Do towarów nie objętych tą listą stosowane będą również na okres do dnia 31 marca 1938 r. włącznie stawki celne przewidziane w drugiej kolumnie polskiej taryfy celnej.

Zechce Pan przyjąć, Panie Chargé d'Affaires, zapewnienie mego prawdziwego poważania.

Szembek

Do

Pana Borysa Winogradowa
Chargé d'Affaires a. i.
Związku Socjalistycznych Republik Rad
w Warszawie.

LISTA ZNIŻEK CELNYCH DLA Z. S. R. R.

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł
380	z p. 8 santonina	cło konwencyjne
z 519	p. 2 popielice wyprawione:	
	a) niefarbowane	1.200
526	Karakuły, półkarakuły, wyporki:	
	p. 2 wyprawione:	
	a) niefarbowane	2.000
	b) farbowane	2.000
1002	p. 1 pilniki, tarniki, oprócz osobno wymienionych, o wadze tuzina:	
	a) powyżej 3 kg	cło konwencyjne
	b) powyżej 400 g do 3 kg	" "
	p. 3 dłuta, żelaza do wiórników	" "
	z p. 4 skrobaczki, ośniki, śrubokręty, oprawy metalowe do pił ręcznych, cyrkle rzemieślnicze, znaczniki, przecinaki, dziurkacze, liniały, kątowniki żelazne i stalowe bez podziałek; przyrządy do wyciągania gwoździ, do obciągania obręczy; obcęgi, nożyce do przecinania rur, drutu, nitów; numeratory do cechowania drzewa, roztłaczarki do rur, grzechotki; — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	" "
	b) 500 g i mniej	" "
	p. 5 gwintownice, również z narzynkami, gwintownikami, o wadze:	
	a) powyżej 2 kg	" "
	b) powyżej 500 g do 2 kg	" "
	c) 500 g i mniej	" "
	p. 8 klucze do nakrętek:	
	b) inne	" "
1005	p. 1 wiertła spiralne o wadze sztuki:	
	a) powyżej 1 kg	" "
	b) powyżej 500 g do 1 kg	" "
	c) powyżej 150 do 500 g	" "
	d) 150 g i mniej	" "
	p. 3 gwintowniki, narzynki, rozwiertniki, gryzy, numerki, alfabety i inne osobno niewymienione narzędzia hartowane, — o wadze sztuki:	

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł
	a) powyżej 500 g	cło konwencyjne
	b) powyżej 150 do 500 g	" "
	c) 150 g i mniej	" "
1056	p. 1 obrabiarki do metali, pracujące za pomocą skrawania wióra, jak tokarki, wiertarki, gryzarki, wytaczarki, strugarki, dłutownice, szlifierki, piły itp. o wadze sztuki:	
	d) powyżej 750 do 2.000 kg	" "
	e) powyżej 300 do 750 kg	" "
1066	p. 1 maszyny do szycia do domowego użytku, krawieckie:	
	a) główki do maszyn	" "
1085	z p. 10 części maszyn do szycia, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:	
	a) żeliwne, żelazne, stalowe, chociażby z zawartością 10% i mniej metali, stopów, objętych poz. 977 — 981:	
	III. 25 kg i mniej	" "
1094	p. 2 wirówki do odtłuszczania mleka:	
	a) do napędu ręcznego o wadze sztuki:	
	I. powyżej 30 kg	" "
	II. 30 kg i mniej	" "
1160	p. 3 przymiary do blachy, drutu, szablony do mierzenia skoku w gwintach, sprawdziany, rozsuwane narzędzia pomiarowe, linie metalowe z podziałkami, kątomierze, drobnomierze, czujniki,—o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	" "
	b) powyżej 150 do 500 g	" "
	c) 150 g i mniej	" "

Przekład

Ambasada
Związku Socjalistycznych
Republik Rad
w Polsce.

Nr 010/55

Warszawa, dnia 15 grudnia 1937 r.

Panie Ministrze,

Niniejszym mam zaszczyt potwierdzić odbiór poniższej noty Pana Nr P.V/82/Sow/1/1/37 z dnia 15 grudnia 1937 r. z załączoną do niej listą zniżek celnych, przyznanych przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej dla towarów przywożonych z terytorium Związku Socjalistycznych Republik Rad, sowieckiego pochodzenia, na okres do 31 marca 1938 r. włącznie:

„W związku z obustronnym dążeniem Rządów Rzeczypospolitej Polskiej i Związku Socjalistycznych Republik Rad do ułatwienia wzajemnych obrotów handlowych do czasu zawarcia pomiędzy obu Państwami szerszego układu w tym przedmiocie, Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyznaje dla towarów przywożonych z terytorium Związku Socjalistycznych Republik Rad, pochodzenia sowieckiego, zniżki celne według załączonej listy na okres do dnia 31 marca 1938 r. włącznie.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej, udzielając wspomnianych zniżek, ma na względzie dokonane przez Przedstawicieli Rządu Socjalistycznych Republik Rad oświadczenia, iż przywozowi towarów pochodzenia sowieckiego, umożliwionemu przez udzielenie powyższych zniżek celnych, odpowiadać będzie dokonanie przez Stronę Sowiecką zakupów na terytorium Polski o wartości umożliwiającej pełne rozrachowanie się z tytułu wzajemnych obrotów.

Do towarów nie objętych tą listą stosowane będą również na okres do dnia 31 marca 1938 r.

włącznie stawki celne przewidziane w drugiej kolumnie polskiej taryfy celnej".

Równocześnie mam zaszczyt załączyć do niniejszego tekst wspomnianej wyżej listy zniżek celnych.

Proszę przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego najgłębszego dla Pana poważania.

1 załącznik.

Borys Winogradow

Do

Pana Jana Szembeka
Wiceministra Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej.

LISTA ZNIŻEK CELNYCH DLA Z. S. R. R.

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł
380	z p. 8 santonina	cło konwencyjne
z 519	p. 2 popielice wyprawione:	
	a) niefarbowane	1.200
526	Karakuły, półkarakuły, wyporki:	
	p. 2 wyprawione:	
	a) niefarbowane	2.000
	b) farbowane	2.000
1002	p. 1 pilniki, tarniki, oprócz osobno wymienionych, o wadze tuzina:	
	a) powyżej 3 kg	cło konwencyjne
	b) powyżej 400 g do 3 kg	" "
	p. 3 dłuta, żelaza do wiórników	" "
	z p. 4 skrobaczki, ośniki, śrubokręty, oprawy metalowe do pił ręcznych, cyrkle rzemieślnicze, znaczniki, przecinaki, dziurkacze, liniały, kątowniki żelazne i stalowe bez podziałek; przyrządy do wyciągania gwoździ, do obciągania obręczy; obcęgi, nożyce do przecinania rur, drutu, nitów; numeratory do cechowania drzewa, roztłaczarki do rur, grzechotki; — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	cło konwencyjne
	b) 500 g i mniej	" "
	p. 5 gwintownice, również z narzynkami, gwintownikami, o wadze:	
	a) powyżej 2 kg	" "
	b) powyżej 500 g do 2 kg	" "
	c) 500 g i mniej	" "
	p. 8 klucze do nakrętek:	
	b) inne	" "
1005	p. 1 wiertła spiralne o wadze sztuki:	
	a) powyżej 1 kg	" "
	b) powyżej 500 g do 1 kg	" "
	c) powyżej 150 do 500 g	" "
	d) 150 g i mniej	" "
	p. 3 gwintowniki, narzynki, rozwiertniki, gryzy, numerki, alfabety i inne osobno niewymienione narzędzia hartowane, — o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	" "
	b) powyżej 150 do 500 g	" "
	c) 150 g i mniej	" "
1056	p. 1 obrabiarki do metali, pracujące za pomocą skrawania wióra, jak tokarki, wiertarki, gryzarki, wytaczarki, strugarki, dłutownice, szlifierki, piły itp. o wadze sztuki:	

Pozycja polskiej taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł
	d) powyżej 750 do 2.000 kg	cło konwencyjne
	e) powyżej 300 do 750 kg	" "
1066	p. 1 maszyny do szycia do domowego użytku, krawieckie:	
	a) główki do maszyn	" "
1085	z p. 10 części maszyn do szycia, oprócz osobno wymienionych, o wadze sztuki:	
	a) żeliwne, żelazne, stalowe, chociażby z zawartością 10% i mniej metali, stopów, objętych poz. 977 — 981:	
	III. 25 kg i mniej	" "
1094	p. 2 wirówki do odtłuszczania mleka:	
	a) do napędu ręcznego o wadze sztuki:	
	I. powyżej 30 kg	" "
	II. 30 kg i mniej	" "
1160	p. 3 przymiary do blachy, drutu, szablony do mierzenia skoku w gwintach, sprawdziany, rozsuwane narzędzia pomiarowe, linie metalowe z podziałkami, kątomierze, drobnomierze, czujniki,—o wadze sztuki:	
	a) powyżej 500 g	" "
	b) powyżej 150 do 500 g	" "
	c) 150 g i mniej	" "

4

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1937 r.

w sprawie koncesjonowania przemysłów wyrobu i sprzedaży czteroetylku ołowiu oraz środków napędowych, zawierających czteroetylek ołowiu.

Na podstawie art. 12 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu zmienionym ustawą z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. Obowiązek uzyskiwania koncesji (art. 8 prawa przemysłowego) rozciąga się na przemysły wyrobu i sprzedaży czteroetylku ołowiu oraz środków napędowych zawierających czteroetylek ołowiu.

§ 2. Koncesji na prowadzenie przemysłów, wymienionych w § 1, udziela Minister Przemysłu i Handlu po zasięgnięciu opinii Ministra Opieki Społecznej i Ministra Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 632).

5

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1937 r.

o zakazie wywozu niektórych pasz.

Na podstawie art. 30 ust. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Wywóz z polskiego obszaru celnego wysłodków buraczanych oraz wszelkich makuchów i śruty nasion oleistych, z wyjątkiem makuchów i śruty nasion egzotycznych (palmowych, sezamowych, koprowych, orzechów ziemnych i rycynusowych) jest zabroniony.

§ 2. Upoważnia się Ministra Przemysłu i Handlu do zezwalania na wywóz produktów wymienionych w § 1 oraz do ustalania w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych warunków, na jakich zezwolenia te będą wydawane.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dziesiątego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 lipca 1938 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1938 r. Nr 1, poz. 3).

6

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 grudnia 1937 r.

o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe.

Na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy" (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617) zarządzam co następuje:

§ 1. W cenniku załączonym do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 grudnia 1932 r. o ustaleniu taryfy na wyroby tytoniowe (Dz. U. R. P. Nr 119, poz. 978) wprowadza się zmiany następujące:

W punkcie II 1 w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 470) skreśla się wyraz „Balto" a po wyrazach „Gitanes Maryland 10 gr" dodaje się wyrazy „Balto 9 gr".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 636).

7

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 grudnia 1937 r.

o zwolnieniu niektórych zakładów detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych od opłat z tytułu prowadzenia tej sprzedaży.

Na podstawie art. 62 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) w brzmieniu rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 615) i z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Zwalnia się od opłat z tytułu sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych na rok 1938 zakłady sprzedaży napojów alkoholowych, o których mowa w § 1 część IV pkt 1 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 100, poz. 766), znajdujące się w miejscowościach, liczących do 3000 mieszkańców włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 637).

8

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1937 r.

w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na szparagi i wino szampańskie.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Niżej wymienione towary, przywożone z zagranicy, podlegają, za pozwoleniem Ministra Skarbu, cłu zniżonemu w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone od 100 kg w zł
z 49	Szparagi — w okresie od 1 lutego do 31 marca	75.—
282 p. 1	Wino szampańskie	105.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 638).

9

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 grudnia 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o rejonach produkcji oraz o kontyngencie wewnętrznym i zapasie cukru na okres kampanijny 1938/39.

Na podstawie art. 1—5, 8 i 20 ust. 6 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1935 r. o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 548) oraz stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1936 r. o zasadach podziału nadwyżki kontyngentu wewnętrznego cukru (Dz. U. R. P. Nr 91, poz. 634) zarządzam co następuje:

§ 1. Wyznacza się na czas od dnia 1 października 1938 r. do dnia 30 września 1939 r. ogólny kontyngent wewnętrzny w ilości 4.000.000 q cukru białego.

§ 2. Ustala się na okres kampanijny 1938/39 rejony produkcji oraz zalicza się cukrownie na tenże okres do poszczególnych rejonów według załącznika do rozporządzenia niniejszego.

§ 3. (1) Z rozdziału ogólnego kontyngentu wewnętrznego, wymienionego w § 1, otrzymują rejony produkcji kontyngenty rejonowe na okres kampanijny 1938/39 w wysokości podanej w rubryce 3 załącznika do rozporządzenia niniejszego, z kontyngentów zaś rejonowych otrzymują cukrownie prowizoryczny przydział kontyngentu wewnętrznego na okres kampanijny 1938/39 w ilościach podanych w tejże rubryce.

(2) Z 20%-ej części nadwyżki ogólnego kontyngentu wewnętrznego na okres kampanijny 1938/39 przeznacza się 43.378 q dla nowego rejonu i nowej cukrowni położonej w Centralnym Okręgu Przemysłowym lub w powiecie wysoko-mazowieckim województwa białostockiego, przy czym ustalenia rejonu i cukrowni dokona Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 4. Określa się na czas od dnia 1 października 1938 r. do dnia 30 września 1939 r. wysokość zapasu cukru, który cukrownie obowiązane będą zatrzymywać w swych magazynach, na 10% kontyngentów wewnętrznych poszczególnych cukrowni w tymże okresie.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 31 grudnia 1937 r. Nr 90, poz. 646).

Załącznik do § 3 rozp. Min. Skarbu z dnia 15 grudnia 1937 r. (Dz. Urz Min. Sk. poz. 9).

Okres kampanijny 1938/39.

Rejony	Cukrownie	Kontyngent wewnętrzny rejonu i prowizoryczny przydział kontyngentu wewnętrznego dla cukrowni q
1	2	3
1	Opalenica . . .	158.606
2	Szamotuły . . .	80.586
3	Kościan	90.164
4	Gostyń	88.918
5	Miejska Górka	88.109
6	Zduny	54.810
7	Witaszyce . . .	88.720
8	Środa	67.304
9	Września	83.926
10	Gniezno	56.821
11	Żnin	68.580
12	Kujawy	96.953
13	Tuczno	59.992
14	Wierzchosławice .	56.932
15	Mątwy	97.014
16	Kruszwica . . .	91.987
17	Nakło	85.796
18	Świecie	47.982
19	Pelplin	69.257
20	Chełmża	167.777
21	Mełno	47.513
22	Unisław	47.881
23	Ostrowite . . .	46.694
24	Dobre	56.989
25	Brześć Kujawski .	102.048
26	Chełmica	46.519
27	Gosławice . . .	47.730
28	Zbiersk	64.148
29	Wieluń	46.614
30	Ostrowy	74.021
31	Dobrzelin	82.801
32	Irena	46.643
33	Leśmierz	47.338
34	Borowiczki . . .	52.412
35	Mała Wieś . . .	47.196
36	Izabelin	46.565
37	Ciechanów . . .	46.839
38	Krasiniec	46.592
39	Michałów	46.817
40	Józefów	46.635
41	Guzów	43.381
42	Sokołów	42.816
43	Chybie	49.465
44	Łubna	50.748
45	Włostów	47.518
46	Częstocice . . .	47.736
47	Opole	43.380
48	Garbów	43.381
49	Lublin	78.898
50	Rejowiec	52.217
51	Klemensów . . .	46.762
52	Wożuczyn . . .	46.849
53	Strzyżów	74.881
54	Przeworsk . . .	97.282
55	Chodorów . . .	98.662
56	Horodenka . . .	60.605
57	Szpanów	53.331
58	Karwice - Oz. . .	51.647
59	Babino Tom. . .	48.999
60	Korzec	40.128
61	Podole	47.707
62	Nowa cukrownia w Centralnym Okręgu Przemysłowym lub w pow. wysoko - mazowieckim woj. białostockiego . . .	43.378
	Razem:	4.000.000

10

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1937 r.

o zmianie w organizacji i zakresie działania niektórych urzędów i posterunków celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu znosi się Urząd Celny w Zawdzie, a w jego miejsce tworzy się Posterunek Celny w Zawdzie.

§ 2. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Warszawie znosi się Urząd Celny w Janowie, a w jego miejsce tworzy się Posterunek Celny w Janowie.

§ 3. Likwidację Urzędu Celnego w Zawdzie (§ 1) porucza się Urzędowi Celnemu w Gardei, zaś likwidację Urzędu Celnego w Janowie (§ 2) — Urzędowi Celnemu w Chorzelach.

§ 4. Do zakresu działania utworzonych posterunków celnych (§ 1 i § 2) należy odprawa celna osób i ich środków lokomocji.

Przewóz towarów przez te posterunki celne jest wzbroniony.

Odprawę celną osób i ich środków lokomocji dokonywają utworzone posterunki celne w czasie i na zasadach, obowiązujących urzędy celne II klasy, ustanowione przy drogach kołowych. Posterunek Celny w Janowie (§ 2) czynny będzie tylko przez jeden dzień w tygodniu.

§ 5. Znosi się następujące posterunki celne:

a) w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach — Posterunek Celny w Kończycach,

b) w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu — Posterunki Celne: w Białutach i Opaleniu.

§ 6. Istniejący w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu Urząd Celny w Rawiczu upoważnia się do dokonywania na przejściu granicznym Masłowo-Königsdorf odpraw celnych towarów w ramach uprawnień urzędów celnych II klasy.

Dokonywanie odpraw celnych towarów na przejściu granicznym Masłowo-Königsdorf odbywać się będzie przez jeden dzień w tygodniu, a w razie potrzeby przez dwa dni w tygodniu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1938 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1938 r. Nr 1, poz. 4).

11

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 17 listopada 1937 r.

o ewidencji i uiszczaniu składek przy kontynuowaniu ubezpieczenia.

Na podstawie art. 10, 11, 223 ust. (2) i 319 ust. (1) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) zarządzam co następuje:

§ 1. Używane w dalszych przepisach rozporządzenia niniejszego: wyraz „ubezpieczalnia" — oznacza ubezpieczalnię społeczną, wyraz „art." — oznacza artykuł ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym, znak „§" — oznacza paragraf rozporządzenia niniejszego.

§ 2. (1) Osoba, pragnąca kontynuować ubezpieczenie w myśl przepisów art. 10 i 11, powinna zgłosić gotowość rozpoczęcia kontynuowania do właściwej ubezpieczalni.

(2) Obowiązek opłacania składek powstaje z dniem zgłoszenia.

§ 3. (1) Ubezpieczalnią właściwą w rozumieniu § 2 ust. (1) jest ta ubezpieczalnia, w której osoba kontynuująca ubezpieczenie była ostatnio obowiązkowo ubezpieczona lub w której okręgu zamieszkuje.

(2) Dla osoby kontynuującej ubezpieczenie, a przebywającej za granicą, właściwa jest ubezpieczalnia, w której osoba ta była ostatnio obowiązkowo ubezpieczona.

§ 4. Osoby kontynuujące ubezpieczenie zachowują legitymacje wydane im z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego.

§ 5. (1) Ewidencję osób, kontynuujących ubezpieczenie, ubezpieczalnia prowadzi na podstawie zgłoszeń przewidzianych w § 2, adnotacje zaś dotyczące: rodzajów ubezpieczenia, okresów podlegających zaliczeniu do ubezpieczenia, podstawy wymiaru składek i świadczeń ubezpieczeniowych, ubezpieczalnia dokonywa na kartach ewidencyjnych, przewidzianych w przepisach o ewidencji osób ubezpieczonych obowiązkowo.

(2) Ubezpieczalnia zakłada ewidencję osoby, kontynuującej ubezpieczenie, po uprzednim stwierdzeniu jej uprawnień do kontynuowania ubezpieczenia.

§ 6. (1) O przyjęciu do kontynuowania ubezpieczenia ubezpieczalnia zawiadamia pismem, podając zarazem podstawę wymiaru składek.

(2) W przypadkach, gdy ubezpieczalnia stwierdzi brak uprawnień do kontynuowania ubezpieczenia albo ustali podstawę wymiaru składek, odmienną od zawartej w zgłoszeniu — obowiązana jest wydać orzeczenie z pouczeniem o środkach prawnych.

§ 7. Po otrzymaniu zawiadomienia o przyjęciu do kontynuowania ubezpieczenia — osoba kontynuująca ubezpieczenie przedstawia ubezpieczalni swoją legitymację ubezpieczeniową celem dokonania w niej odpowiedniej adnotacji.

§ 8. Podstawę wymiaru składek za kontynuowanie ubezpieczenia stanowi ostatni zarobek osoby kontynuującej ubezpieczenie, przyjęty za podstawę wymiaru składek w ubezpieczeniu obowiązkowym (art. 13—16).

§ 9. (1) Ubezpieczalnia obniży podstawę wymiaru składek, przewidzianą w § 8, jeżeli osoba kontynuująca ubezpieczenie przedstawi dowody, stwierdzające obniżenie się jej dochodów poniżej dotychczasowej podstawy wymiaru.

(2) O obniżeniu podstawy wymiaru ubezpieczalnia zawiadamia osobę kontynuującą ubezpieczenie pismem, podającym zmienioną podstawę wymiaru.

(3) W przypadkach, gdy ubezpieczalnia odmówi obniżenia podstawy wymiaru albo obniży podstawę wymiaru odmiennie od żądania osoby kontynuującej ubezpieczenie — obowiązana jest wydać orzeczenie z pouczeniem o środkach prawnych.

§ 10. (1) Składki za kontynuowanie ubezpieczenia należy wnosić do ubezpieczalni za tygodnie kalendarzowe, przy czym za ostatni dzień tygodnia przyjmuje się sobotę.

(2) Osoba kontynuująca ubezpieczenie nie ma obowiązku opłacania składek za kontynuowanie ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt 1) za okresy otrzymywania zasiłku chorobowego, domowego, szpitalnego lub połogowego.

§ 11. Tygodniami składkowymi w rozumieniu art. 155 są tylko te tygodnie, za które składki za kontynuowanie ubezpieczenia zostały uiszczone.

§ 12. (1) Składki wpłaca się co miesiąc z dołu, najpóźniej do dziesiątego dnia następnego miesiąca kalendarzowego, za tyle tygodni składkowych, ile sobót przypada w danym miesiącu kalendarzowym.

(2) Składki za tygodnie, przypadające za czas przed otrzymaniem zawiadomienia o przyjęciu do kontynuowania ubezpieczenia, powinny być wpłacone najpóźniej do dziesiątego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu zawiadomienia.

§ 13. Okresem płatniczym w rozumieniu art. 10 ust. (2) pkt 2) jest okres następujących po sobie tygodni kalendarzowych, kończących się w tym samym miesiącu kalendarzowym.

§ 14. Od 1 lipca do 30 września każdego roku osoba kontynuująca ubezpieczenie powinna przedstawić ubezpieczalni legitymację ubezpieczeniową celem odnotowania w niej składek, uiszczonych za rok ubiegły.

§ 15. Składki za kontynuowanie ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt 1), nie wpłacone w terminie, ubezpieczalnia ściąga według przepisów art. 230.

§ 16. Osoby kontynuujące ubezpieczenie w zakresie art. 1 pkt 1) oraz członkowie ich rodzin powinni, celem korzystania ze świadczeń, okazywać organom ubezpieczalni legitymacje ubezpieczeniowe wraz z dowodami opłacenia składek za kontynuowanie ubezpieczenia.

§ 17. O ustaniu kontynuowania ubezpieczenia ubezpieczalnia zawiadamia osobę, kontynuującą ubezpieczenie, pismem, jeżeli jednak kontynuowanie ustało z powodu nieopłacania składek — wydaje orzeczenie z pouczeniem o środkach prawnych.

§ 18. W stosunku do osób, które przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego przestały podlegać obowiązkowi ubezpieczenia w zakresie art. 1 pkt 2) lit. b), termin 13 tygodni, przewidziany w art. 11 ust. (1), liczy się od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego. Przy ocenie uprawnień ubezpieczeniowych tych osób, okres pomiędzy ustaniem obowiązku ich ubezpieczenia, a wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, będzie uważany za niebyły; jeżeli jednak składki w tym okresie lub za ten okres zostały wpłacone w ciągu 3 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, to uważane one będą za ważnie opłacone.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 634).

12

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW OPIEKI SPOŁECZNEJ ORAZ PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 25 listopada 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych, Komunikacji i Skarbu o warunkach wyrobu i stosowania czteroetylku ołowiu.

Na podstawie art. 6 pkt 1 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1927 r. w sprawie produkcji, przywozu i używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych związków ołowiu (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 544), art. 2 ust. 1, art. 3 ust. 1 i art. 8 i 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676), art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636), art. 8 pkt a) i b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej" i „Ministerstwo Opieki Społecznej" (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 597) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisom rozporządzenia niniejszego podlega wyrób, mieszanie i rozlew czteroetylku ołowiu i jego roztworów.

§ 2. Przez nazwę „płyn etylowy", użytą w rozporządzeniu niniejszym, rozumie się mieszaninę czteroetylku ołowiu ze związkami zapobiegającymi szkodliwemu działaniu czteroetylku ołowiu na silnik, przez nazwę „benzyna etylizowana" — roztwór płynu etylowego w benzynie lub w zawierających benzynę mieszankach napędowych.

§ 3. (1) Benzyna etylizowana może być stosowana wyłącznie do silników lotniczych i samochodowych; zawartość czteroetylku ołowiu w 1 litrze benzyny lub mieszanki napędowej, wyszczególnionej w § 2, nie może przekraczać 1,5 cm^3 (1 : 666).

(2) Benzyna etylizowana przed wprowadzeniem jej do obrotu lub użycia powinna być przez wytwórcę badana celem stwierdzenia stopnia i równomierności rozcieńczenia płynu etylowego w rozpuszczalniku. Wyniki badań powinny być dla celów kontroli władz nadzorczych przechowywane w ciągu trzech lat.

(3) Benzyna etylizowana dla celów, wyszczególnionych w ust. (1), powinna być barwiona barwnikiem anilinowym, pozostawiającym trwałe plamy.

§ 4. (1) Pomieszczenia wytwórni, w której dokonywany jest wyrób, mieszanie, rozlew czteroetylku ołowiu, płynu etylowego i benzyny etylizowanej, powinny odpowiadać następującym warunkom:

1) wysokość pomieszczeń nie może być mniejsza niż 3 metry; na każdego pracownika powinno przypadać co najmniej 12 m^3 przestrzeni i 4 m^2 powierzchni;

2) ściany muszą mieć powierzchnię równą, gładką, szczelną i do wysokości 2 m z materiału dającego się zmywać; mycie ścian powinno być dokonywane co najmniej raz na tydzień;

3) podłoga musi być z materiału dającego się łatwo zmywać; zmywania podłóg należy dokonywać co najmniej raz na dzień;

4) wentylacja mechaniczna powinna być tego rodzaju, by zapewniała co najmniej pięciokrotną wymianę powietrza na godzinę, przy tym powietrze powinno być odprowadzane bezpośrednio nad podłogą;

5) wytwórnia powinna być zaopatrzona w wodę dobrą do picia;

6) w wytwórni powinno być:

a) pomieszczenie na szatnię, zaopatrzone w oddzielne szafy dla odzieży roboczej i oddzielne dla własnych ubrań pracowników;

b) pomieszczenie na umywalnie i natryski z wodą bieżącą ciepłą i zimną, szczotki do rąk, mydło piaskowe, zawierające siarczek sodu, oraz ręczniki (co najmniej po dwa na pracownika tygodniowo);

c) odrębne pomieszczenie (jadalnia) do spożywania posiłków. Wszystkie pomieszczenia powinny być dostatecznie oświetlone, dobrze wietrzone i w chłodnej porze ogrzane, utrzymywane czysto, a pomieszczenia wyszczególnione w pkt 6, ponadto zabezpieczone przed wnikaniem par i pyłu z wytwórni.

(2) Mieszanie płynu etylowego z benzyną lub z zawierającą benzynę mieszanką napędową oraz rozlew benzyny etylizowanej może się również odbywać na otwartych platformach krytych dachem i ogrodzonych zewnątrz kratą żelazną.

§ 5. (1) Aparaty, naczynia, zbiorniki, używane w wytwórni dla płynów wyszczególnionych w § 4 ust. (1), powinny być szczelne i zamknięte w sposób tak zautomatyzowany, by wykluczały zetknięcie się pracujących z czteroetylkiem ołowiu i jego roztworami oraz z parami tych związków.

(2) Naczynia, aparaty i zbiorniki muszą być odporne na działanie czynników mechanicznych i atmosferycznych.

(3) Aparaty do pompowania płynu etylowego powinny być umieszczone na wolnym powietrzu, o ile wytwórnia nie jest zaopatrzona w specjalne do tego celu urządzenia wentylacyjne.

(4) Naczynia i zbiorniki, zawierające czteroetylek ołowiu, płyn etylowy oraz benzynę etylizowaną, dostarczaną do obrotu, powinny mieć wyraźny nie dający się zmyć napis: „Zawiera ołów; wyłącznie do silników lotniczych i samochodowych" oraz być oznaczone trupią główką.

§ 6. (1) Pracownicy zatrudnieni przy wyrobie, mieszaniu i rozlewie czteroetylku ołowiu i jego roztworów, powinni być zaopatrzeni przez kierownika wytwórni w dostateczny zapas odzieży roboczej (bielizna, ubranie, fartuchy).

(2) Przy wykonywaniu czynności, przy którym utrudnione jest całkowite zabezpieczenie pracowników przed szkodliwym działaniem czteroetylku ołowiu lub jego roztworów (ładowanie beczek, naprawianie aparatów itp.), pracownicy muszą być ponadto zaopatrzeni w odpowiednie maski ochronne, buty, rękawice gumowe.

(3) Kierownik wytwórni jest obowiązany czuwać, by pracownicy nie nosili własnego ubrania przy pracy. Odzież robocza powinna być utrzymywana w stanie używalności i być prana co najmniej raz na tydzień na koszt pracodawcy.

(4) W przypadku oblania odzieży jednym z płynów wyszczególnionych w § 4 ust. (1), należy ją bezzwłocznie zamienić na czystą.

(5) W wytwórni powinny być środki niezbędne dla natychmiastowej doraźnej pomocy w razie nieszczęśliwego wypadku, w szczególności czysta nafta do zmywania ciała oraz plam powstałych z tych płynów.

§ 7. Zabrania się:

1) zatrudniania młodocianych do lat 18 i kobiet przy czynnościach wyszczególnionych w § 6 lub w ogóle w obrębie pomieszczeń wytwórni;

2) wstępu do pomieszczeń wytwórni osobom nie zatrudnionym w niej.

§ 8. Pracownicy zatrudnieni przy czynnościach, wyszczególnionych w § 6, powinni:

1) używać przy pracy bielizny oraz odzieży roboczej, dostarczonej im przez pracodawcę, oraz stosować, według wskazówek kierownictwa wytwórni, wszelkie środki zapobiegawcze i ochronne, zabezpieczające przed zatruciem;

2) w razie oblania się jednym z płynów, wyszczególnionych w § 4 ust. (1), usunąć bezzwłocznie plamy z ciała przez zmycie czystą naftą i gorącą wodą z mydłem; oblaną odzież zmienić natychmiast;

3) nie dotykać gołą ręką przedmiotów, na których mogą być ślady płynów zawierających czteroetylek ołowiu;

4) przed jedzeniem oraz po skończonej pracy zmienić odzież i dokładnie się umyć;

5) w miejscu pracy:

a) nie przechowywać pokarmów, napojów ani własnej odzieży;

b) nie spożywać jedzenia ani napojów;

c) nie używać tabaki ani palić tytoniu;

6) nie używać roztworów czteroetylku ołowiu do żadnych czynności;

7) przestrzegać zarządzeń co do okresowych badań lekarskich i udzielonych przez lekarza wskazań (§ 9).

§ 9. (1) Do czynności związanych z wyrobem, mieszaniem i rozlewem czteroetylku ołowiu i jego roztworów, mogą być dopuszczeni pracownicy dopiero po uzyskaniu od lekarza, wyznaczonego przez kierownika wytwórni w porozumieniu z lekarzem powiatowym i inspektorem pracy, świadectwa stwierdzającego, że stan zdrowia pracownika pozwala na zatrudnienie go przy tych czynnościach.

(2) Po przyjęciu do pracy pracownik powinien być bezzwłocznie ubezpieczony na wypadek choroby oraz na wypadek niezdolności do zarobkowania lub śmierci wskutek wypadku w zatrudnianiu lub choroby zawodowej.

(3) Pracownicy, zajęci czynnościami wyszczególnionymi w ust. (1), powinni być w ciągu wykonywania pracy w wytwórni badani przez lekarza okresowo, co najmniej raz na miesiąc, celem stwierdzenia, czy są nadal zdolni do wykonywania swych czynności. Badanie to powinno obejmować:

a) stwierdzenie ogólnego stanu zdrowia, oraz co najmniej

b) badanie krwi na hemoglobinę i na nakropienia zasadochłonne czerwonych ciałek.

(4) W razie stwierdzenia oznak zbliżającego się lub istniejącego zatrucia, należy wykluczyć zagrożonego lub zatrutego od prac wymienionych w ust. (1) do chwili zupełnego wyzdrowienia, stwierdzonego przez tegoż lekarza.

(5) Niezależnie od badania okresowego pracującemu przysługuje prawo zgłaszania się do lekarza w przypadkach zasłabnięcia z jakiegokolwiek powodu. Stwierdzenie jakiegokolwiek stanu chorobowego powinno spowodować zwolnienie pracującego od czynności, wyszczególnionych w ust. (1), do czasu wyzdrowienia.

(6) Koszty badań lekarskich obciążają właściciela (dzierżawcę) wytwórni.

§ 10. (1) Do obowiązków lekarza, powołanego do badania zdrowia pracowników wyszczególnionych w § 9 ust. (1), należy prowadzenie indywidualnych kart zdrowia, w których powinny być każdorazowo notowane: rodzaj i wynik przeprowadzonych badań oraz wydane ne tej podstawie zalecenia. Karty zdrowia należy przedkładać na żądanie lekarzowi powiatowemu.

(2) W przypadku stwierdzenia względnie podejrzenia o zatrucie ołowiem lekarz badający powinien dokonać zgłoszenia zgodnie z przepisem art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676) oraz § 4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i Opieki Społecznej, Ministra Przemysłu i Handlu oraz Ministra Rolnictwa z dnia 17 grudnia 1928 r. w sprawie wykonania niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 5, poz. 50).

(3) Organa władz nadzorczych (lekarz powiatowy, inspektor pracy) powinny przeprowadzać, zgodnie z przepisem art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu, w miejscach wyrobu, mieszania i rozlewu czteroetylku ołowiu i jego roztworów — badania i oględziny, przewidziane w art. 7 tego rozporządzenia. Powyższe badania i oględziny powinny być przeprowadzane nie rzadziej niż w okresach półrocznych.

§ 11. (1) Kierownik wytwórni jest obowiązany prowadzić księgę kontroli (kartotekę) stanu zdrowia pracowników zatrudnionych w wytwórni, z uwzględnieniem następujących danych:

1) imię i nazwisko pracownika, wiek, adres, data przyjęcia i zwolnienia z pracy, rodzaj pracy,

2) wynik badania lekarskiego wstępnego,

3) daty i wyniki badań lekarskich okresowych,

4) okresy niezdolności do pracy z powodu choroby, przekraczające jeden dzień.

(2) Na żądanie lekarza powiatowego lub inspektora pracy księga kontroli (kartoteka) powinna być w każdej chwili im przedstawiona.

§ 12. (1) Każdy pracownik przystępujący do pracy powinien otrzymać od kierownika wytwórni egzemplarz rozporządzenia niniejszego oraz piśmienne i ustne pouczenie o grożącym mu niebezpieczeństwie zatrucia ołowiem i o sposobach uchronienia się przed tym niebezpieczeństwem.

(2) Na widocznym miejscu w wytwórni powinny być wywieszone wyraźne czytelne odpisy rozporządzenia niniejszego oraz pouczenia.

§ 13. Naruszenia przepisów rozporządzenia niniejszego podlegają ukaraniu w myśl odpowiednich przepisów

a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 czerwca 1927 r. w sprawie produkcji, przywozu i używania bieli ołowianej, siarczanu ołowiu oraz innych związków ołowiu (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 544),

b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 78, poz. 676),

c) ustawy z dnia 2 lipca 1924 r. w przedmiocie pracy młodocianych i kobiet (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 636),

d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343).

§ 14. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązująca rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 marca 1932 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Robót Publicznych, Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu i Ministrem Komunikacji, w sprawie środków napędowych, zawierających związki ołowiu (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 566).

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 635).

13

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 13 grudnia 1937 r.

w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych trzeciego protokołu dodatkowego z 24 kwietnia 1936 r. do konwencji handlowej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z ustawą z dnia 3 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 413) nastąpiła w dniu 20 października 1937 r. ratyfikacja trzeciego protokołu dodatkowego z dnia 24 kwietnia 1936 r. do konwencji handlowej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 93, poz. 656), oraz że wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższego protokołu dodatkowego w wykonaniu jego punktu 3 dokonana została w Warszawie dnia 2 grudnia 1937 r.

Tekst wspomnianego protokołu wraz z przekładem na język polski opublikowany został jako załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1936 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień tegoż protokołu (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 325).

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1937 r. Nr 88, poz. 641).

14

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 grudnia 1937 r.

w sprawie przystąpienia Łotwy do konwencji z dnia 13 października 1919 r. urządzającej żeglugę powietrzną.

Podaje się niniejszym do wiadomości, zgodnie z komunikatem Rządu Francuskiego, że w wykonaniu postanowień art. 41 konwencji urządzającej żeglugę powietrzną, podpisanej w Paryżu dnia 13 października 1919 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr 6, poz. 54), oraz w wykonaniu końcowych postanowień protokołów, zmieniających częściowo powyższą konwencję (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr 108, poz. 837), zostało zgłoszone Rządowi Francuskiemu w imieniu Rządu Łotewskiego przystąpienie od dnia 1 listopada 1937 r. do powyższej konwencji i wymienionych protokołów.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 7 stycznia 1938 r. Nr 1, poz. 5).

15

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 15 grudnia 1937 r.

zmianach w wykazach A i B do polsko-niemieckiego porozumienia z dnia 17 maja 1934 r. w sprawie dróg celnych i innych przejść granicznych.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że wykazy A i B, dołączone do polsko-niemieckiego porozumienia w sprawie dróg celnych i innych przejść granicznych, podpisanego dnia 17 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 518), zmienione protokołem polsko-niemieckim z dnia 30 sierpnia 1935 r. o przejściach granicznych i drogach celnych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 590), zostały zmienione na podstawie artykułu 3 wspomnianego porozumienia z dnia 17 maja 1934 r. oraz punktu 2 wymienionego protokołu z dnia 30 sierpnia 1935 r. i otrzymują z dniem 1 stycznia 1938 r. następujące brzmienie:

W Y K A Z A.

Drogi celne.

L. bież.	Z Polski	Do Niemiec	U w a g i
1.	Filipowo	Mierunsken	
2.	Bakałarzewo	Gr. Borawsken	
3	Lipówka Raczki	Reuss Ostpr., Süd.	
4.	Tworki	Sawadden	Termin otwarcia pozostawia się porozumieniu obustronnych władz administracyjnych II instancji.
5.	Bogusze	Prostken	
6.	Czarnówek	Schwiddern	
7.	Wincenta	Dlottowen	
8.	Dąbrowy	Friedrichshof	
9.	Chorzele	Flammberg	
10.	Pepłówek	Napierken	
11.	Krasnołąka	Kl. Koslau	
12.	Wądzyń	Gilgenburg	
13.	Rodzone	Dtsch. Rodzonne	
14.	Fitowo	Bischofswerder	
15.	Gardeja	Garnseedorf	
16.	Nowe	Gr. Nebrau	
17.	Korzeniowo-Ładownia	Kurzebrack	
18.	Janowo	Gr. Weide	
19.	Zarnowiec	Wierschutzin	
20.	Zamostne	Kniewenbruch	
21.	Strzebielino-Rogatka	Grossboschpol	
22.	Gowidlino	Grossrakitt	
23.	Wyroda	Polschen	
24.	Wojsk	Reckow	
25.	Brzeźno	Reinwasser	
26.	Konarzyny	Sampohl	
27.	Władysławek	Niesewanz	
28.	Zamarte	Firchau	
29.	Dorotowo	Kujan	
30.	Łobżonka	Ruden	
31.	Bądecz	Preussenfeld	
32.	Jeziorki	Schneidemühl Plöttke	
33.	Ujście	Dtsch. Usch.	
34.	Czarnków	Dtsch. Czarnikau	
35.	Wieleń	Dtsch. Filehne	
36.	Chełst	Dtsch. Neuteich	
37.	Gorzycko	Wierzebaum	
38.	Silna	Betsche	
39.	Trzciel	Tirschtiegel	
40.	Kopanica	Grossdorf	
41.	Obra	Schwenten	
42.	Kaszczor	Pfalzdorf	
43.	Długie Nowe	Geyersdorf	
44.	Książęcy Las	Heinzendorf	
45.	Gołaszyn	Saborwitz	
46.	Dębno Polskie	Grenzvorwerk	
47.	Zduny Rogatka	Freyhan	
48.	Dobrzec	Domaslawitz	
49.	Pawłów	Neumittelwalde	
50.	Słupia	Kl Kosel	
51.	Skoroszów	Haugendorf	
52.	Siemianice	Costau	
53.	Gola	Golkowitz	

L. bież.	Z Polski	Do Niemiec	U w a g i
54.	Praszka	Zawisna	
55.	Glinica	Cziasnau	
56.	Pawonków	Gwosdzian	
57.	Pawonków	Koschwitz	
58.	Pusta Kuźnica	Potempa	
59.	Boruszowiec	Hanussek	
60.	Rybna	Miedar	
61.	Tarnowice Stare	Broslawitz	
62.	Repty Nowe	Friedrichswille	
63.	Radzionków Wiktor	Beuthen-Tarnowitzer Chaussee	
64.	Szarlej Zachód	Beuthen-Radzionkauer-Strasse	
65.	Szarlej Wschód	Beuthen-Scharleystr.	
66.	Brzeziny	Beuthen-Siemianowitzer Chaussee	
67.	Łagiewniki Wschód	Beuthen-Königshütter Chaussee	
68.	Łagiewniki Zachód	Beuthen-Hohenlinder Chaussee	
69.	Godula	Schomberg	
70.	Ruda Wschód	Bobrek	
71.	Ruda Zachód	Biskupitz Ruda	
72.	Ruda Południe	Hindenburg-Kronprinzenstr.	
73.	Pawłów	Hindenburg-Plesserstr.	
74.	Kończyce (kol. Lisowska)	Hindenburg-Süd	
75.	Makoszowy	Hindenburg-Delbrückschächte	
76.	Przyszowice	Gleiwitz-Plesserstr.	
77.	Knurów	Schönwald	
78.	Krywałd	Nieborowitz	
79.	Knurów	Nieborowitzerhammer	
80.	Wilcza Dolna	Nieborowitz	
81.	Chwałęcice	Stodoll	
82.	Sumina	Gurek	
83.	Raszczyce	Markowitz	
84.	Dębicz	Ratibor Lubasine	
85.	Buków	Kreuzenort	

WYKAZ B.

Inne przejścia graniczne.

L. bież.	Z Polski	Do Niemiec	U w a g i
1.	Rakówek	Pablindszen	Tygodniowo dwa razy przejście.
2.	Reszki		
3.	Janowo	Borszymmen	
4.	Purgałki	Kamerau	Tygodniowo raz przejście.
5.	Uzdowo	Wolla	
6.	Pomierki	Bergling Land	
7.	Radomno	Leip	
8.	Zawda	Neukrug	
9.	Mały Wełcz	Bischdorf	
10.	Małe Pólko	Russenau	
11.	Czymanowo	Schadewinkel	
		Rauschendorf	Tygodniowo raz odprawa celna, dwa razy przejście.
12.	Tłuczewo	Osseck	Tylko dla celów religijnych.
13.	Zakrzewo	Labuhn	Tylko dla celów religijnych.

L. bież.	Z Polski	Do Niemiec	Uwagi
14.	Niepoczołowice	Bukowin	Tylko dla celów religijnych.
15.	Jamno	Grosspomeiske	
16.	Gołcewo	Jellentsch	Tylko dla celów religijnych.
17.	Dywan	Somnin	Dla celów religijnych i szczególnych.
18.	Glisno	Zemmen	Tygodniowo raz odprawa celna, dwa razy przejście.
19.	Nowa Karczma	Neuguth	Tygodniowo dwa razy przejście poza tym od 15 czerwca do 15 października, codzień dla przewozu jagód i grzybów.
20.	Witkowo	Grunau	Tylko dla celów religijnych.
21.	Henrykowo	Ziskau	Z możliwością odprawy celnej drzewa z Polski do Niemiec.
22.	Drawsko	Kreuz	
23.	Sowia Góra	Dtsch. Eulenberg	
24.	Zbąszyń Rogatka	Schrompe	Po wykończeniu bezpośredniej komunikacji drogowej Poznań-Zbąszyń, przejście graniczne ma być przemianowane na drogę celną
25.	Wijewo	Ilgen	
26.	Zbarzewo	Röhrsdorf	
27.	Kaczkowo	Tschirnau	
28.	Masłowo	Königsdorf	Tygodniowo raz odprawa celna w razie potrzeby dwa razy tygodniowo.
29.	Bonowo	Paradawe	
30.	Sulmierzyce	Niederwiesenthal	Tygodniowo raz przejście.
31.	Rychtal	Glausche	Tygodniowo raz przejście.
32.	Ignacówka	Reinersdorf	Tygodniowo raz przejście.
33.	Brusiek	Tworog	Z możliwością odprawy celnej drzewa z Polski do Niemiec.
34.	Stare Repty	Ptakowitz	Tylko dla celów religijnych.
35.	Wilcza Dolna	Niederdorf	
36.	Ligota Tworkowska	Tworkau	
37.	Olza	Zabelkau	

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 grudnia 1937 r. Nr 89, poz. 644).

16

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1937 r.

o zniesieniu rejonów przekazowych w Gdyni i Tczewie.

W myśl postanowień § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 grudnia 1936 r. o organizacji i zakresie działania kontroli skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 664) zarządzam co następuje:

1. Znosi się rejony przekazowe do nadzoru akcyzowo - monopolowego w obrocie z W. M. Gdańskiem w Gdyni i Tczewie.

2. W związku z powyższym ulega odpowiedniej zmianie załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1937 r. o ustaleniu granic i siedzib rejonów oraz ich oddziałów w organizacji kontroli skarbowej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 11, poz. 367).

3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *K. Morawski*
Podsekretarz Stanu.

17

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1937 r.

w sprawie wykonywania nadzoru nad obrotem towarowym i ruchem osobowym z W. M. Gdańskiem.

W związku z zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 28 grudnia 1937 r. o zniesieniu rejonów przekazowych w Gdyni i Tczewie (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 1, poz. 16 z 1938 r.), zarządzam co następuje:

1) siedzibę Brygady Ochrony Skarbowej w Starogardzie przenosi się do Tczewa;

2) dotychczasowy skład osobowy i zaopatrzenie materiałowe i techniczne rejonu przekazowego w Gdyni przenosi się do Brygady Ochrony Skarbowej w Gdyni, a rejonu przekazowego w Tczewie — do Brygady Ochrony Skarbowej w Tczewie;

3) zakres działania Brygad Ochrony Skarbowej w Gdyni i Tczewie obejmuje działalność przewidzianą w zarządzeniu Ministra Skarbu z dnia 26 sierpnia 1936 r., o organach i zakresie działania Inspektoratu Dewizowego Ministerstwa Skarbu (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23, poz. 711), zmienionym zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 czerwca 1937 r., o zmianie nazwy Inspektoratu Dewizowego Ministerstwa Skarbu i jego organów (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 17, poz. 570). Brygady te sprawują ponadto kontrolę nad obrotem towarowym i ruchem osobowym z W. M. Gdańskiem;

4) sprawy nadzoru przez organa Ochrony Skarbowej nad obrotem akcyzowo - monopolowym z W. M. Gdańskiem reguluje instrukcja, stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia. Czynności przekazowe wykonują urzędy przekazowe;

5) pracą Brygad Ochrony Skarbowej w Gdyni i Tczewie kieruje Inspektorat Okręgowy Ochrony Skarbowej w Grudziądzu przez inspektora, mającego siedzibę w Gdyni, wyznaczonego ze stanu osobowego Ochrony Skarbowej.

6) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1938 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *K. Morawski,*
Podsekretarz Stanu.

Załącznik do zarz. Min. Sk. z dnia 28 grudnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 1, poz. 17).

INSTRUKCJA.

1) Nadzór nad obrotem towarowym z W. M. Gdańskiem sprawują organa Ochrony Skarbowej, które w zakresie czynności, dotyczących atykułów podległych podatkòm pośrednim lub stanowiących przedmiot monopolu, działają zgodnie ze wskazówkami właściwych władz akcyzowo - monopolowych.

2) Do organów Ochrony Skarbowej w zakresie wymienionym w punkcie 1) należy:

a) nadzór nad obrotem między Rzecząpospolitą Polską a W. M. Gdańskiem towarów podległych podatkom pośrednim lub stanowiących przedmiot monopolu;

b) zapobieganie przestępstwom akcyzowo-monopolowym i zwalczanie tych przestępstw;

c) badanie przesyłek nadchodzących z obszaru W. M. Gdańska drogą kolejową, kołową, wodną, pocztową i lotniczą, w celu ustalenia czy nie zawierają one wyrobów podlegających podatkom pośrednim lub stanowiących przedmiot monopolu;

d) czuwanie nad tym, by podróżni, przekraczający punkty kontrolne wyszczególnione w umowie polsko - gdańskiej,

nie przewozili wyrobów podlegających podatkom pośrednim lub stanowiących przedmiot monopolu ponad normę przewidzianą w umowie polsko - gdańskiej z ominięciem postępowania przekazowego;

e) konwojowanie gdańskich towarów akcyzowo - monopolowych, przewożonych tranzytem przez teren Rzeczypospolitej Polskiej;

f) odprawianie na placówce wyjściowej i wejściowej polskich towarów akcyzowo - monopolowych, które tranzytem przechodzą przez obszar W. M. Gdańska;

g) przyjmowanie transportów i zwalnianie ich po załatwieniu czynności przewidzianych w p. 1 i 2 niniejszej instrukcji oraz po dokonaniu właściwych czynności przez urzędy przekazowe.

3) Organa Ochrony Skarbowej prowadzą oparafowany zapisek depozytów artykułów akcyzowo - monopolowych pochodzenia gdańskiego według wzoru Nr 1.

4) Zarządzenia władz akcyzowo - monopolowych o charakterze ogólnym, wydawane organom Ochrony Skarbowej na linii gospodarczej polsko - gdańskiej, będą komunikowane w odpisach Inspektoratowi Okręgowemu Ochrony Skarbowej w Grudziądzu.

5) Inspekcja działalności akcyzowo - monopolowej Brygad Ochrony Skarbowej w Gdyni i Tczewie będzie wykonywana przez właściwe władze akcyzowo - monopolowe w porozumieniu z Inspektorem Okręgowym Ochrony Skarbowej w Grudziądzu, przy czym urzędnicy wykonywujący inspekcję nie wydają zarządzeń tym Brygadom, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 65 b) ust. 3 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Załącznik do zarządzenia Min. Skarbu z dn. 28 grudnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 1, poz. 17).

BRYGADA OCHRONY SKARBOWEJ

WZÓR Nr 1.

w ....

ZAPISEK DEPOZYTÓW

artykułów akcyzowo-monopolowych pochodzenia gdańskiego

Zapisek zawiera:

.... dnia .... 19...... r.

....

(podpis Kierownika Brygady)

Lp.	Data (dzień, miesiąc, rok) złożenia depozytu	Nazwisko, imię i miejsce zamieszkania depozytarjusza	Rodzaj i ilość zdeponowanych przedmiotów
1	2	3	4
8 m/m	22 m/m	90 m/m	65 m/m

Termin odbioru depozytu	Potwierdzenie odbioru	Data wydania depozytu i podpis wydającego	Data zniszczenia depozytu	Uwagi
5	6	7	8	9
22 m/m	50 m/m	60 m/m	20 m/m	35 m/m

18

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 15 listopada 1937 r.

o sprostowaniu błędów w tekście traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Na podstawie art. 5 pkt 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 września 1935 r. o wydawaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 68, poz. 423) w tekście traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 22 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 423), dodaje się na stronie 1072 i na stronie 1073 przy pozycji 1162 p. 2b/II w rubrykach „Procent zniżki" i „Pourcentages de réduction" liczbę: „40" oraz zastępuje się na stronie 1092, w wierszu 13 od góry, słowo „bezpośrednich", słowem „pośrednich".

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 17 grudnia 1937 r. Nr 86, poz. 624).

19

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1937 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc styczeń 1938 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Za Ministra Skarbu:
(—) *K. Morawski.*
Podsekretarz Stanu.

20

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 grudnia 1937 r.

o wysokości oprocentowania biletów skarbowych.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o wypuszczeniu biletów skarbowych (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 4, poz. 37) w brzmieniu ustawy z dnia 24 lutego 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 98), oraz § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 229) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 maja 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 386) ustalam oprocentowanie biletów skarbowych, opiewających na złote, w następującej wysokości w stosunku rocznym.

1) dla biletów z trzymiesięcznym terminem płatności — $3^1/_2$%,

2) dla biletów z sześciomiesięcznym terminem płatności — 4%,

3) dla biletów z dziewięciomiesięcznym terminem płatności — $4^1/_2$%,

4) dla biletów z dwunastomiesięcznym terminem płatności — 5%.

Obwieszczenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 stycznia 1938 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą obwieszczenie z dnia 15 kwietnia 1937 r. o wysokości oprocentowania biletów skarbowych („Monitor Polski" Nr 88, poz. 124).

Minister:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 grudnia 1937 r. Nr 295, poz. 464).

21

ORZECZENIE MINISTRA SKARBU

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w sprawie zwolnienia od opłat publicznych umowy o przeniesienie portfelu ubezpieczeń zawartej pomiędzy Towarzystwem Ubezpieczeń „Przezorność" Sp. Akc. w Warszawie a Angielską Spółką Akcyjną Towarzystwo Ubezpieczeń „Prudential" w Warszawie.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 25 lutego 1932 r. o przenoszeniu portfeli ubezpieczeniowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 231) i w związku z decyzją z dnia 29 lipca 1937 r. L. U. U. 7113/2/37, ogłoszoną w Nr 186 Monitora Polskiego z 1937 r., zwalniam w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych całkowicie od opłat stemplo-

wych, sądowych i komunalnych pismo z dnia 12 czerwca 1937 r., stwierdzające umowę, zawartą między Towarzystwem Ubezpieczeń „Przezorność" Sp. Akc. w Warszawie a Angielską Spółką Akc. Towarzystwo Ubezpieczeń „Prudential" w Warszawie o przeniesienie portfelu ubezpieczeń na życie — z wyjątkiem ubezpieczeń, przewidujących prawo ubezpieczających do udziału w zyskach Towarzystwa „Przezorność", — jak również pisma i czynności urzędowe, potrzebne do wykonania wymienionej umowy.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *Grabowski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj-Składkowski.*

22

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1937 r.

L. D. V. 24643/2/37

w sprawie oceny prawidłowości ksiąg handlowych.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 15 października 1937 r. L. Rej. 94/35.

— — — — — — — — — — — —

....Najwyższy Trybunał Administracyjny nie dopatrzył się w dyskwalifikacji ksiąg handlowych skarżącej przekroczenia przez władzę granic swobodnej oceny ksiąg jako podstawy dla ustalenia dochodu w ramach art. 21 ustawy o podatku dochodowym (poz. 411/25 Dz. Ust.), mającego zastosowanie w przypadku prowadzenia przez osoby prawne prawidłowych ksiąg handlowych. Nieprawidłowymi bowiem są książki skarżącej choćby już z tego powodu, że — co nie jest spornym — w księgach stwierdzono na rachunku kasy w licznych wypadkach wyższe sumy rozchodu niż przychodu. Sprzeciwia się to kardynalnym zasadom buchalterii i stanowi dostateczną podstawę do uznania w ten sposób prowadzonych ksiąg za nieprawidłowe. Okoliczność zaś, że skarżąca wyjaśniła przyczynę powstania wspomnianych usterek realizowaniem otrzymywanych czeków w banku i księgowaniem należności z tych czeków dopiero po otrzymaniu odnośnych należności z banku na drugi lub trzeci dzień po oddaniu czeków do zrealizowania, a zatem nie tego samego dnia, w którym czek otrzymała, nie mogła ochronić ksiąg przed dyskwalifikacją, gdyż taki sposób księgowania przychodu z opóźnieniem, a nie z chwilą faktycznego jego zaistnienia, jest wadliwym a zatem nieprawidłowością.

— — — — — — — —

Wszystkim Izbom Skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim Urzędom Skarbowym

udziela się do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

23

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 grudnia 1937 r.

L. D. V. 40239/4/37

w sprawie świadectw przemysłowych na rok 1938 dla hurtowników tytoniowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z reorganizacją systemu sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz likwidacją szeregu dotychczasowych hurtowni tytoniowych z dniem 28 lutego 1938 r. (na obszarze m. st. Warszawy z dniem 10 marca 1938 r.), Ministerstwo Skarbu na zasadzie art. 39 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) zezwala wszystkim hurtowniom tytoniowym z urzędu (bez obowiązku składania podań) na nabywanie na rok 1938 świadectw przemysłowych kategorii trzeciej przedsiębiorstw handlowych.

W przypadkach dalszego prowadzenia hurtowni tytoniowych (po 28 lutego, a na obszarze m. st. Warszawy po 10 marca 1938 r.) hurtownie te obowiązane są przed upływem powyższych terminów uiścić dopłatę do ceny całorocznego świadectwa przemysłowego **kategorii drugiej** przedsiębiorstw handlowych stosownie do postanowień cz. I p. 2 lit. a) względnie wyjaśnień (p. 7 uwag) okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 26 listopada 1937 roku L. D. V. 39640/4/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 31, poz. 900).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

24

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1937 r.

L. D. V. 38929/4/37

w sprawie stawek podatku przemysłowego od obrotu dla przedsiębiorstw cukierniczych.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku z niejednolitym stosowaniem stawek podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) do obrotów przedsiębiorstw cukierniczych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

W związku z art. 7 ust. (3) ustawy o podatku przemysłowym przedsiębiorstwa cukiernicze, które prowadzą zarówno zakłady handlowe (cukiernie), jak i zakłady przemysłowe (pracownie cukiernicze), opłacają podatek przemysłowy od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży wyrobów własnych pracowni cukierniczych według następujących stawek:

A. Jeżeli pracownie cukiernicze zaliczone są w myśl taryfy do kategorii VI, VII i VIII przedsiębiorstw przemysłowych:

1) od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży artykułów spożytych na miejscu — 3%.

2) od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży na zewnątrz (nie do spożycia na miejscu) — 1,5%.

B. Jeżeli pracownie cukiernicze zaliczone są w myśl taryfy do kategorii I, II, III, IV i V przedsiębiorstw przemysłowych:

1) od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży artykułów spożytych na miejscu — 3%;

2) od obrotów, osiągniętych ze sprzedaży na zewnątrz (nie do spożycia na miejscu) — 3% w razie nieprowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych oraz 1,9% w razie prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

25

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1937 r.

L. D. V. 13032/1/37

w sprawie odroczenia terminu zaświadczenia ksiąg gospodarczych właścicieli nieruchomości budynkowych.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu przesuwa przewidziany w § 82 rozp. wyk. do ordynacji podatkowej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 35, poz. 270) termin poświadczenia ksiąg gospodarczych właścicieli nieruchomości budynkowych (§ 80 tegoż rozp. wyk.), zakładanych na okres rachunkowy (rok obrotowy) 1938 r., do dnia 1 lutego 1938 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

26

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 grudnia 1937 r.

L. D. V. 10225/1/37

w sprawie przydziału buchalterów do urzędów skarbowych.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

W związku ze sprawozdaniami izb skarbowych o przyznawaniu im niedostatecznych kredytów na koszty podróży służbowych i diet dla buchalterów, rewidujących księgi handlowe (gospodarcze) płatników, podlegających kompetencji wymiarowej urzędów skarbowych, Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę na niewykorzystanie przez izby przepisów § 176 i. p., zezwalających na przydzielanie tych buchalterów na stałe do urzędów skarbowych, w których ilość ksiąg gwarantuje stałe zatrudnienie buchaltera.

Celem osiągnięcia koniecznych oszczędności poddadzą izby skarbowe rewizji dotychczasowy przydział buchalterów według ich miejsc służbowych i przystąpią do opracowania planu przydziału wspomnianych buchalterów na stałe do poszczególnych urzędów skarbowych, z tym jednak, że pewna ilość buchal-

terów powinna pozostać przy wydziałach II-gich dla celów badania ksiąg w tych urzędach, w których przydział buchalterów na stałe nie będzie wskazany.

Należy przy tym kierować się zasadą, aby przydzielać na stałe buchalterów w pierwszym rzędzie do tych urzędów skarbowych, w których ilość ksiąg podlegających badaniu gwarantuje pełne zatrudnienie buchaltera, następnie zaś do urzędów skarbowych o większej ilości ksiąg podlegających badaniu, lecz niedostatecznej jednak dla pełnego zatrudnienia buchaltera, przy jednoczesnym powierzeniu mu badania ksiąg w jednym lub kilku sąsiednich urzędach posiadających dogodne połączenia komunikacyjne.

Przydzieleni na stałe buchalterzy podlegać będą służbowo naczelnikom tych urzędów skarbowych, do których zostaną przeznaczeni, tym nie mniej jednak przydział, kolejność oraz wyniki ich prac powinny być stale kontrolowane przez izby skarbowe.

Przydzielenie pewnej ilości buchalterów do urzędów skarbowych pozwoli na znaczne zredukowanie wydatków na koszty podróży i diety wskutek zaoszczędzenia kosztów przejazdów z siedziby izby skarbowej do miejsca urzędowania.

Zaznacza się jednocześnie, że wydatki związane z przeniesieniem buchalterów do nowych miejsc służbowych muszą być pokryte w granicach przyznanych izbom skarbowym kredytów z dz. 2 § 14 budżetu na okres 1937/38.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr J. Lubowicki.*

27

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1937 r.

L. D. V. 39662/4/37

w sprawie właściwości do rozstrzygania odwołań od orzeczeń karnych, wniesionych przed dniem wejścia w życie Ordynacji Podatkowej a rozpatrywanych w czasie jej obowiązywania.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 15 października 1937 r. L. Rej. 4890/35.

— — — — — — — — — — — —

W związku z podniesionym w skardze zarzutem obrazy art. 90 ustawy o państw. podatku przemysłowym poz. 550/25 Dz. Ust., z powodu uniemożliwienia pałtnikowi złożenia ustnych wyjaśnień, stwierdzić należy, że odwołanie płatnika skierowane przeciw orzeczeniu karnemu urzędu skarbowego wniesione było przed wejściem w życie Ordynacji Podatkowej z r. 1934, rozstrzygane zaś było już pod jej rządem. Władza pozwana w odpowiedzi na skargę broni legalności zaskarżonego orzeczenia wskazaniem na postanowienia art. 207 § 1 ust. 2 w związku z art. 208 § 2 Ordynacji Podatkowej twierdząc, że z mocy tych przepisów prawnych orzecznictwo w danej sprawie karnej przeszło na nią, a nie ma żadnego przepisu prawnego, któryby nakładał na izby skarbowe obowiązek umożliwienia płatnikowi złożenia wyjaśnień na poparcie odwołania. Pogląd ten nie jest atoli trafny. Według bowiem tezy, ustalonej przez Trybunał w wyroku z dnia 6 października 1937 L. Rej. 5402/35 w sprawie skargi Jana Czernnycha i Heleny Dutkówny w Warszawie, na którego motywy powołuje się Najwyższy Trybunał Administracyjny na zasadzie § 57 swego regulaminu poz. 968/32 Dz. Ust., w sprawach karnych, rozstrzyganych w okresie przejściowym na zasadzie art. 207 § 1 ust. 2 Ordynacji Podatkowej wstępują w miejsce dawnych Komisji Odwoławczych komisje, utworzone na zasadzie Ordynacji Podatkowej. Poddanie w konkretnym przypadku odwołania płatnika rozstrzygnięciu przez Izbę Skarbową, połączone z pozbawieniem go prawa, płynącego dlań z art. 90 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, stanowi zatem wadliwość postępowania, połączoną ze szkodą dla strony.

W rozpoznawanej sprawie jest niesporne, że przeciwko skarżącemu spisano protokół karny z powodu niewykupienia właściwego świadectwa przemysłowego jeszcze przed zawiadomieniem go o załatwieniu jego podania, w którym prosił o pozwolenie na nabycie świadectwa przemysłowego niższej kategorii. Nie ma też sporu co do tego, iż zawiadomienie Urzędu Skarbowego o odmownej decyzji Izby Skarbowej sporządzone było na druku urzędowym, zawierającym dwie różne klauzule: „że w razie niewykupienia właściwego świadectwa (II kat. handlowej) w ciągu 7 dni od daty doręczenia niniejszego pisma — Urząd Skarbowy zmuszony będzie wdrożyć postępowanie karne i wymierzyć karę pieniężną z art. 98 powołanej ustawy do trzykrotnej różnicy ceny świadectw — Urząd Skarbowy wyda orzeczenie karne z art. 98 powołanej ustawy na podstawie już spisanego protokółu".

Spór między stronami toczy się jedynie o kwestię, czy na płatnika, który po otrzymaniu tego rodzaju zawiadomienia, opłacił w zakreślonym terminie kwotę, brakującą do ceny właściwego świadectwa przemysłowego, może władza nałożyć karę pieniężną z art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym na podstawie spisanego już poprzednio protokółu karnego. Władza pozwana w odpowiedzi na skargę broni legalności zaskarżonego orzecze-

nia powołaniem się na okoliczność, że jakkolwiek w druku urzędowym, na którym zawiadomiono skarżącego o decyzji Izby Skarbowej, widniała klauzula, zapowiadająca dopiero spisanie protokółu w razie niewykupienia właściwego świadectwa, to jednak nie była w nim przekreślona klauzula, zastosowana do wypadku, gdy protokół przeciwko płatnikowi został już spisany. Argument ten jest jednak bez znaczenia, gdyż i ta druga klauzula zapowiada zastosowanie represji karnej przeciw płatnikowi dopiero wówczas, gdy on w ciągu 7 dni od doręczenia mu zawiadomienia nie wykupi właściwego świadectwa przemysłowego, płatnik zaś twierdzi, że zastosował się do wezwania władzy w zakreślonym terminie, która to okoliczność nie jest sporna. Władza powołuje się również na to, że omawiane zawiadomienie nie mogło pozbawić jej prawa wymierzenia kary z art. 98 ustawy, gdyż zgodnie z poglądem, wypowiedzianym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 czerwca 1934 r. Nr I K. 422/34, nawet przed doręczeniem płatnikowi odmownego załatwienia jego podania do władz skarbowych można wymierzać karę za naruszenie przepisów art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, z czego władza snuje wniosek, że tym bardziej uzasadnione jest prawo wymierzenia kary po doręczeniu takiego zawiadomienia. W związku z tym stwierdzić należy przede wszystkim, że władza niezupełnie ściśle cytuje motywy powołanego przez siebie wyroku. W wyroku tym Sąd Najwyższy wypowiedział jedynie pogląd, że „stanowisko Sądu Okręgowego, jakoby w ogóle przed doręczeniem płatnikowi odmownego załatwienia jego podania do władz skarbowych nie można było wymierzać kary za naruszenie przepisów art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym nie jest słuszne w tym ogólnym i zasadniczym brzmieniu". To wyjaśnienie Sądu Najwyższego nie daje atoli podstawy do konkluzji, wysnutej przez władzę pozwaną. Władza pomija bowiem najistotniejszy moment w zarzutach skarżącego, mianowicie okoliczność, że karę wymierzono mu mimo zastosowania się przezeń do wezwania władzy do wykupienia świadectwa II kat. Otóż z treści otrzymanego zawiadomienia, zawierającego zagrożenie wymierzenia kary na podstawie spisanego już protokółu, jeśli w terminie 7 dni nie zostanie wykupione właściwe świadectwo przemysłowe miał płatnik prawo wnosić, że władza przyjmując pod uwagę okoliczność, iż przed upływem ustawowego terminu do nabycia świadectwa na rok 1934 wniósł on podanie o pozwolenie na nabycie świadectwa niższej kategorii, przedłużyła mu ustawowy termin do nabycia właściwego świadectwa do dnia, w którym upływa 7-dniowy termin, zakreślony w omawianym zawiadomieniu. Na tej samej podstawie był płatnik uprawniony mniemać, że jeśli uiści dopłatę do właściwego świadectwa w ciągu zakreślonego przez Urząd Skarbowy terminu, będzie traktowany tak jak gdyby wykupił należyte świadectwo w terminie ustawowym.

Gdy atoli władza pozwana nie licząc się ze stanem rzeczy jaki stworzyło w słusznym mniemaniu płatnika doręczone mu zawiadomienie Urzędu Skarbowego nie rozprawiła się z zarzutem odwołania, że płatnikowi wymierzono karę pieiężną za nabycie niewłaściwego świadectwa przemysłowego, mimo że on w zakreślonym terminie uiścił różnicę między ceną świadectwa II a III kat., to Najwyższy Trybunał Administracyjny dopatrzył się w tym dalszej połączonej ze szkodą dla płatnika wadliwości postępowania.

— — — — — — — —

Wszystkim izbom skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim urzędom skarbowym

udziela się do wiadomości.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *Kolanowski,*
Naczelnik Wydziału.

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 7 stycznia 1938 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie . . .	100 Blg.	89,68	89,25
Dinary jugosłow. . .	100 Din	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,26 ½	5,24
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,26 ½	5,24
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	294,22	292,50
Franki francuskie . .	100 Fr.	18,01	17,71
Franki szwajcarskie .	100 Fr	122,25	121,45
Funty angielskie . . .	1 Ł.	26,41	26,25
Funty palestyńskie . .	1 Ł.	26,20	25,95
Funty tureckie . . .	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho-słow. . .	100 K.	17,60	16,90
Korony duńskie . . .	100 K.	117,99	117,15
Korony estońskie . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	132,78	131,80
Korony szwedzkie . .	100 K.	136,28	135,30
Leje rumuńskie . . .	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie . . .	100 Lir.	21,50	20,70
Łaty łotewskie . . .	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,68	11,25
Marki niemieckie . .	100 Mk.	112,00	109,00
Pengő węgierskie . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	99,00	98,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

WALUTY	Za	Transakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	293,50	294,22	292,78
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	212,97	212,11
Bruksela	100 Blg.	89,50	89,68	89,32
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,68	11,62
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	117,70	117,99	117,41
Londyn	1 Ł.	26,34	26,41	26,27
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	27,84	27,64
Montreal	1 Dol.	—	5,27¾	5,25¼
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,26¾	5,28	5,25½
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,27	5,28¼	5,25¾
Oslo	100 K.	—	132,78	132,12
Paryż	100 Fr.	17,91	18,01	17,81
Praga	100 K.	18,52	18,57	18,47
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	135,95	136,28	135,62
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł	—	26,41	26,27
Wiedeń	100 Szyl	—	99,20	98,80
Zurych	100 Fr.	121,95	122,25	121,65
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie	100 Mk.	—	122,00	118,00